

РЕШЕНИЕ № 129
гр. Перник, 21.07.2010 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на пети юли две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: Е.В.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 135 по описа за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във вр. с чл.244 от Националния рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в България, 2006 г.

Образувано е по жалба на ЕТ „Д-р Г.Д.-ЗЦ-Д.“, представляван от д-р Г.В.Д.-М., със седалище и адрес на управление: гр.Перник, кв.Изток, ул.“*****“, против Заповед № РД-09-45 от 10.03.2010 г. на Директора на РЗОК-Перник, с която на основание § 70,ал.1 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравното осигуряване и чл.232 и чл.252 от НРД-2006 г.,във връзка с Решение № 7/21.12.2009 г. на Арбитражната комисия гр. Перник, на жалбоподателя са наложени санкции общо в размер на 630 лв.

В жалбата се твърди, че при издаването на заповедта са нарушени административнопроизводствените правила; извършилите проверката са служители в РЗОК и по този начин се явява заинтересовани лица от проверката, с оглед на материалното им стимулиране, както и че липсват фактически основания и оспорения акт се явява недоказан. Жалбоподателят моли оспорения акт да бъде изцяло отменен и претендира присъждането на направените в съдебни и деловодни разноски.

Ответникът по жалбата - Директор на РЗОК-Перник, чрез упълномощения си процесуален представител заявява становище за

неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата. Същата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства от фактическа страна се установи следното:

На 28.09.2009 г. Директорът на РЗОК-Перник издава Заповед № РД-09-643, с която на основание чл.72,ал.2 от ЗЗОК,чл.222 от НРД 2006 и т.440 от Решение РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК нарежда извършването на медицинска,тематична проверка на ИМП ЕТ „Д-р Г.Д.- ЗЦ „Д.“,като със заповедта определя и проверяващия екип. Проверката е следвало да обхване дейността на ИМП по изпълнение на индивидуален договор № 140104/27.02.2009 г., във връзка с предписването на лекарства, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели, заплащани напълно или частично от НЗОК, дейността на ИМП по диспансерно наблюдение на ЗЗОИЛ по Наредба № 39 на МЗ за профилактичните прегледи и диспансеризация, както и спазването на установения ред за работа с първични медицински документи. Същата заповед е надлежно връчена на проверяваното лице срещу подпис на 28.09.2009 г. В хода на проверката на 28.09.2009 г. е съставен съвместен протокол съобразно изискванията на чл.228,ал.3 от НРД 2006 г. След завършването на проверката проверяващият екип съставя медицински протокол № 378/06.10.2009 г., в който подробно са отразени констатираните нарушения. На 15.10.2009 г. жалбоподателката е подала възражение до Директора на РЗОК срещу констатациите в медицинския протокол,в което твърди, че проверката не е била извършена на „случаен принцип“, микроалбуминурията не е била обект на ОПЛ, а на ендокринолозите, както и че лекарствата са изписвани след консултации със специалист. Възражението е разгледано от Арбитражната комисия по чл.75 ЗЗОК на 21.12.2009 г., която единодушно потвърждава изцяло констатациите, отразени в медицинския протокол. Въз основа на гореизброените документи Директорът на РЗОК на 10.03.2010 г. издава Заповед № РД-09-45, с която определя санкции на лечебното заведение ЕТ „Д-р Г.Д. - ЗЦ-Д.“ за нарушенията по т.1 от медицинския

протокол в размер на 450 лв. и по т.П - в размер на 180 лв., или общо 630 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед № РД-09-45/10.03.2010 г. на Директора на РЗОК е издадена от компетентен орган в кръга на дадените му от закона правомощия. Стриктно са спазени процедурните правила за назначаване и извършване на проверката:

- Съобразно изискванията на чл.222,ал.2 от НРД 2006 г. Директорът на РЗОК е издал заповед № РД-09-643/28.09.2009 г. за извършване на проверката, в която са посочени правните и фактически основания за издаването ѝ, проверяващите лица, обектът на проверката наименованието на ИМП и неговото местоположение, както и срокът, видът и задачата на проверката;
- Проверяващият екип е изпълнил задълженията си по чл.228, ал.3 от НРД 2006 г. и на 28.08.2009 г. в хода на проверката е съставил съвместен протокол;
- След завършване на проверката съгласно изискванията на чл.228,ал.1 и 2 от НРД 2006 г. проверяващите са съставили Медицински протокол № 378/06.10.2009 г., в който подробно са отразени констатираните нарушения;
- Възражението на жал бо подател ката против констатациите в медицинския протокол е разгледано от Арбитражната комисия, която в пълен състав взема решение № 7 от 21.12.2009 г., с което „потвърждава изцяло констатациите, отразени в Медицински протокол 378/06.10.2009 г.".
- Въз основа на горните документи и на основание чл.232 и чл.252 от НРД 2006 г. Директорът на РЗОК издава оспорената заповед на 10.03.2010 г., в която подробно са описани констатираните нарушения и наложената санкция за всяко от тях. Заповедта е получена от жалбоподателката на 17.03.2010 г.

Неоснователни е възражението на жалбоподателката, че по т.т.1.1, 1.3, 1.4 и 1.5 от оспорената заповед неправомерно в обхвата на проверката са включени дейности от 2008 г. В заповедта за извършване на проверката на проверяващия екип е поставена задача „Проверка на дейностите по диспансерно наблюдение на ЗЗОЛ по Наредба № 39 на МЗ за профилактичните прегледи и диспансеризацията". За да се извърши

такава проверка по диспансерното наблюдение е необходимо да бъде обхванат период от една година /„диспансерна година"/,което неминуемо включва и част от предходната 2008 г. В Приложение № 8 към Решение № РД - УС -04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК - „Пакет дейности и изследвания на ЗЗОЛ по МКБ, диспансеризирани от ОПЛ, които НЗОК заплаща", в графа 8 е записано „Необходими изследвания за една година". Затова и в заповедта за назначаване на проверката като основание за издаването ѝ е посочена т. 440 от Решение № РД - УС -04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК, касаеща нарушения, извършени до 31.12.2008 г.

Неоснователно е и оплакването за заинтересованост на проверяващите лица, тъй като се стимулират от събраните от наложените санкции суми. Съгласно чл.108,ал.3 от ЗЗД до 25 на сто от събраните суми от глоби, санкции, възстановените средства от изпълнители за медицинската помощ по чл.45 и дължимите към тях лихви могат да се разходват за стимулиране на служителите в НЗОК. Целта на законодателя е да се повиши разкриваемостта на нарушенията. Съдът намира, че това допълнително материално стимулиране не прави служителите на здравната каса заинтересовани от изхода на производствата по проверките по смисъла на чл.10, ал.2 АПК. Изразът в тази разпоредба „длъжностно лице, заинтересовано от изхода от производството" има предвид неправомерна заинтересованост, породена от частен интерес - поради конфликт на интереси, родствени връзки, различни от изброените в § 1 от Допълнителната разпоредба на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, неприятелски лични отношения, пораждащи у длъжностното лице желание да причини вреда и пр. Повишаването на разкриваемостта и събираемостта на неоснователно изплатените от НЗОК средства не е частен, а публичен интерес, поради което заинтересоваността на длъжностните лица от това повишаване не е неправомерна, а в публичен интерес.

Настоящият съд намира на неоснователен доводът на жалбоподателката, че неправомерно ѝ е наложена санкция за превишаване броя на прегледите, предвиден в Приложение № 8 към Решение № РД -УС -04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК. Санкцията е наложена не за превишаване броя на прегледите, а че при извършването им не е изпълнен необходимият обем дейности по диспансерно наблюдение, който е предвиден в същото това Приложение № 8. Така ЗЗОЛ, с ЕГН *****, диспансеризирано при ИМП с диагноза по МКБ

E11.9 /неинсулинозависим захарен диабет/за една диспансерна година са отчетени четири диспансерни прегледа, без да са назначени задължителните консултации със специалист - ендокринолог, изследване на микроалбминурия и в амбулаторните листа № 3099/22.11.2008 г. и № 2234/03.09.2008 г. липсва отразен съдов статус и статус на нервната система. Същото е положението и с останалите констатираните нарушения по т. 1.3, 1.4 и 1.5: ЗЗОЛ, с ЕГН ***** е диспансеризирано при ИМП с диагноза по МКБ E11.9 /неинсулинозависим захарен без усложнения/ и I 11 /хипертонична сърдечна болест/ като за една диспансерна година са отчетени девет диспансерни прегледа, като не е назначено и извършено изследване за микроалбминурия, в амбулаторните листа липсва отразен съдов статус и статус на нервната система; ЗЗОЛ, с ЕГН *****, диспансеризирано при ИМП с диагноза по МКБ E11.4 C63.2 /неинсулинозависим захарен диабет с неврологични усложнения/ за една диспансерна година има отчетени осем диспансерни прегледа, като не е назначено и извършено изследване за микроалбминурия, а в амбулаторните листа липсва отразен съдов статус и статус на нервната система; ЗЗОЛ, с ЕГН *****, диспансеризирано при ИМП с диагноза по МКБ E11.9 / неинсулинозависим захарен без усложнения/ и I11 /хипертонична сърдечна болест/ за една диспансерна година има отчетени шест диспансерни прегледа без да е назначено и извършено изследване за микроалбминурия, като в амбулаторните листа липсва отразен съдов статус и статус на нервната система. В Приложение № 8 към Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК е определен пакетът дейности и изследвания на ЗЗОЛ по МКБ, диспансеризирани от ОПЛ, които лекарят е длъжен да извърши и за които НЗОК заплаща. За всички гореизброени ЗЗОЛ задължително се предвижда изследване за микроалбминурия, което нито е назначавано от жалбоподателката, нито е извършвано през проверяваната една диспансерна година. Неоснователен е доводът на жалбоподателката, че изследването за микроалбминурия е могло да бъде назначавано само от ендокринолог, тъй като съгласно Приложение № 8 към Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК тези изследвания следва да се назначават от ОПЛ.

Съгласно чл.1, т.т.1, 2, 4 и чл.7, т.12 от Индивидуален договор № 140104 от 27.02.2009 г., сключен между НЗОК и жалбоподателката-едноличен търговец последната се е задължила да оказва първична извънболнична медицинска помощ, обхващаща дейностите по основния

пакет ПИМП по Наредба № 40/2004 г. като извършва диспансерни прегледи на ЗЗОЛ съгласно изискванията на Наредба № 39/2004 г. и приложение № 8 към Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК. Същите задължения жалбоподателят като е поела и с предишния индивидуален договор № 14/РД-29-104 от 31.01.2008 г. Неизпълнението на нормативно определения пакет от дейности и изследвания от ОПЛ съставлява нарушение не само на цитираните по-горе текстове от индивидуалните договори с НЗОК, но и на чл.26, т.2 във вр. чл.112, ал.3 от НРД 2006 г.

Оплакването, че неправилно е констатирано нарушение при диспансеризирането на ЗЗОЛ, с ЕГН *****, е неоснователно. Приложените като доказателства амбулаторни листове показват следното: Амбулаторен лист № 3841/19.10.2004 г., издаден от д-р Ал.С. потвърждава диагнозата „хипертонична сърдечна болест“, но не и „стенокардия“; амбулаторен лист № 990 от 28.02.2007 г. издаден от д-р Димитрина Велева потвърждава диагнозите „предсърдечно трептене и мъждене“ /148/, „застойна сърдечна недостатъчност“ /150/ и „стенокардия“ /120/; в амбулаторен лист № 2297/19.03.2008 г. издаден от д-р К. С. и в епикризата от болничното заведение от 11.01.2009 г. са вписани диагнозите „исхемична кардиомиопатия“ /111/, „предсърдечно мъждене и трептене“ /148/, „хронична сърдечна недостатъчност“ /150/, от което следва, че ЗЗОЛ е трябвало да бъде диспансеризирано при специалист-кардиолог. По делото липсват доказателства, установяващи отказ от диспансерно наблюдение от такъв специалист.

Настоящият съд намира за неоснователен доводът на жалбоподателя, че констатациите за изписани лекарства без диагнозата да е потвърдена от специалист-кардиолог са неверни. С подписаните индивидуални договори с НЗОК №№ 14/РД-29-104 от 31.01.2008 г. и 140104 от 27.02.2009 г., жалбоподателят е поела задължението да „предписва лекарства, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели по вид и количества, съобразени с изискванията на действащите разпоредби на Решение РД-УС-04-17/20-01-2009 г. на УС на НЗОК и други действащи нормативни актове“ /чл.7, т.5 и чл.21 от двата договора/. Съгласно Лекарствен списък на НЗОК, в сила от 01.02.2008 г., лекарствата 51таа51:атлп и 3тИгот се предписват от кардиолог или ОПЛ след консултация. Според Указание за работа с лекарствен списък на НЗОК № РД - 16-3 от 10.01.2008 г. в Раздел 1, т.Б 1.9.1 такава консултация се извършва най-малко веднъж на 12

месеца по време на диспансерния преглед. Такива консултации в двата случая на констатирани нарушения наистина има, но те са от предишни години, като за последните дванадесет месеца преди предписването на лекарствата те липсват.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателката, че неправилно са изчислени сумите за наложената ѝ санкция, като вместо една санкция от 90 лв. са наложени пет такива от по 90 лв. Законосъобразно наложената санкция е по реда на чл.238,ал.4,т.4,б."б" от НРВД-2006 г., където финансовата неустойка в размер на 90 лв. се умножава по броя на нарушенията. Констатираните нарушения не са за неправилно водене на документацията, както се твърди в жалбата, а за несъответствие между договорената по вид и обем и оказана медицинска помощ, за което несъответствие правилно е приложен материалния закон при определянето размера на санкцията.

От изложеното до тук следва,че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна,а издаденият индивидуален административен акт потвърден като законосъобразен.

С оглед изхода на делото на РЗОК -Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143,ал.4 от АПК на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Мотивиран така и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Д-р Г.Д.-ЗЦ-ОД, представляван от д-р Г.В.Д.-М. против Заповед № РД-09-45 от 10.03.2010 г. на Директора на РЗОК-Перник.

ОСЪЖДА ЕТ „Д-р Г.Д.-ЗЦ-Д.", представляван от д-р Г.В.Д.-М., със седалище и адрес на управление: гр.Перник, кв.Изток, ул."*****",да заплати на РЗОК-Перник сумата 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: /п/